

M. Klausen), der talte paa Socialdemokratiets Vegne, og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller), der talte paa Højres Vegne, have vasket deres Hænder i Folkets Paasyn; om det var med samme Ret som Pilatus, skal jeg ikke sige noget om, i alt Fald have de fralagt sig al Del og Skyld i den nu for Tiden herskende finansielle Tilstand for Statens Vedkommende. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa en hel Del af det, der allerede er omtalt, men sikkert er det, at man Punkt for Punkt kan paa-vise, at hvis vi fra vor Side ikke havde holdt en hel Del tilbage ved forskellige Lovforslag, havde den finansielle Tilstand været langt ringere, end den i Virkeligheden er. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem fra Holbæk (Røde) udtalte, at vi kunde være overbeviste om, at vi ikke saadan kunde løbe fra vort Ansvar, særlig ikke den forrige Regering, det var den, der havde Ansvaret. Jeg giver selvfølgelig det ærede Medlem Ret i, at det paa mange Maader er den foregaaende Regering, der har Ansvaret for Stillingen, men jeg tror, at det er en meget farlig Teori at komme ind paa, at man, fordi man er i Opposition, ikke har Spor af Ansvar. Jeg tror ikke, det vil blive godkendt, heller ikke af Vælgerne i Holbæk og Omegn, at man ikke har noget Ansvar, naar man sidder i Opposition, og jeg fik Indtrykket af, at det nærmest var Meningen med det ærede Medlems Udtalelse forleden. Der er mange forskellige Ting, der, hvis Regeringspartiet under det afgaaede Ministerium ikke havde holdt noget tilbage, vilde have bevirket, at den finansielle Situation havde været meget ringere, end den er. Det er klart, at Venstres Styrelse ikke har været saa fuldkommen, at den har kunnet gennemføre store sociale Reformer uden Penge, og jeg tvivler om, at der vil komme noget Parti, som er i Stand til at gøre det, men der er den store Forskel paa Højres og Venstres Regering i det hele, at vi kun have brugt, hvad der er vedtaget af begge Lovgivningens Faktorer, medens Højre i sin Tid gjorde det stik modsatte.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sagde i denne Forbindelse, at vi ikke kunde leve paa Laan, og deri giver jeg ham fuldstændig Ret. Jeg kan saa udmærket godt forstaa, at netop det ærede Medlem fremkommer med en saadan Udtalelse, da han som Raadmand i København har haft Lejlighed til at se, at Københavns Kommune

næsten udelukkende har levet paa Laan. Jeg giver ham fuldstændig Ret i, at det selvfølgelig ikke kan vedblive at gaa saaledes, men jeg er nu ikke saa ængstelig ved, at vi under en uheldig finansiell Situation med nedadgaaende Konjunkturer over hele Linien, hvor der er Tale om store ekstraordinære Arbejder, skulle gribe til at optage Statslaan, saa meget mere som vi med Hensyn til Statsgælden i Virkeligheden ere et af de i hele den civiliserede Verden bedst stillede Lande. Men jeg tror, at vi have begaaet en Fejl derved, at vi ikke i de gode Tider have sørget for at afbetale ekstraordinært paa Gælden og henlægge til Reservefond, saa at vi kunde gaa de kritiske Tider i Møde med en bedre Kasse, end vi have, og at vi have været alt for tilbøjelige til at strø ud til alle Sider, netop fordi vi i Øjeblikket havde en fyldt Statskasse og mente, at de mange Bevillinger, vi gik med til, maa-ske kunde gøre nogen Gavn.

Den højtærede Konseilspræsident gik meget let hen over den finansielle Situation. Det er ganske forstaaeligt, netop fordi han, som det er udtalt, har en Fortid med Hensyn til Finansloven for 1908—09. En af de første Taler, jeg havde Lejlighed til at høre her paa Rigsdagen, var den Tale, den nuværende Konseilspræsident holdt, da Finanslovforslaget for 1908—09 var til første Behandling, og jeg skal ikke nægte, at jeg i Virkeligheden var meget glad ved at høre de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem, fordi det hele efter hans Mening laa i et rosenrødt Skær. Jeg kan huske, at daværende Finansminister Wilhelm Lassen brugte det Billede, at medens det ærede Medlem fra Ringsted talte, var det ligesom en Mølle gik rundt og malede Millioner. Der var ingen Ende paa de Penge, der flød, da den nuværende Konseilspræsident talte. Vi huske ogsaa, at da Jernbanetakstloven var for, mente man paa Grund af de udmærkede finansielle Forhold, at vi ikke burde have disse Takstforhøjelser. Jeg vil nu spørge, om Regeringen synes, at den Procent, Statsbanerne give, er for meget. Hvis vi den Gang havde fulgt det radikale Parti, havde Statsbanerne givet endnu mindre, end de gøre i Øjeblikket. Jeg kunde derfor tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister, naar han fik Ordet — der er jo ingen, der stærkere og med fuldere Ret end det radikale Parti har slaet til Lyd for Ærlighed i dansk Politik — vilde gøre en Undskyldning for, at man i Fortiden havde taget fejl, og indrømme, at